

Sense feminisme no hi ha revolució

El dia 8 de març és el Dia Internacional de les Dones i des de fa més d'un segle les dones de tot el món eixim al carrer per exigir els nostres drets. A pesar del temps transcorregut, estem molt lluny d'aconseguir-los. A més a més, en alguns països les dones no poden exercir els drets més fonamentals i bàsics. Els drets de les dones són part inalienable, integrant i indivisible dels drets humans universals. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en la vida econòmica, laboral, cultural, social, política i civil, així com l'eradicació de totes les formes de discriminació i violències envers les dones ha sigut i segueix sent objectiu prioritari de la lluita feminista. El feminisme no tindria raó de ser si la desigualtat, la discriminació i la consideració devaluada de les dones no hagueren existit mai, ja que sorgeix com a resposta a la conculcació pertinaç i constant dels drets de les dones pel patriarcat.

Si bé, en alguns països la situació de les dones ha millorat considerablement, també s'estan produint importants retrocessos, com és el cas de l'Estat espanyol. Durant els últims anys, la crisi econòmica està servint d'excusa per a escometre reformes i retallades dels serveis bàsics en un clar atac contra els drets de les dones. Es tracta d'una crisi perfectament orquestrada i estratègicament dissenyada que ens priva dels avanços i drets aconseguits després d'anys de lluita. Per aquesta raó, a l'Estat espanyol les reformes del Partit Popular han agreujat la situació de desigualtat de les dones. Hi ha més precarietat laboral, més temporalitat en els contractes, més ocupació submergida, més atur i els salaris són més baixos. I tot plegat, suposa inevitablement una major carrega de treball domèstic que segueix sent quasi en exclusiva nostre. De fet, la pobresa i l'exclusió social tenen nom de dones, especialment si són majors, amb algun tipus de diversitat funcional, migrants i famílies monomarentals.

És urgent un canvi del model econòmic i social, que pose l'accent en el respecte a la diversitat de les persones, en la defensa dels drets humans que ens corresponen. Si estem en uns moments en què aquests canvis poden produir-se, les dones volen ser protagonistes d'ells. No volem ser precàries, ni maltractades ni tampoc invisibles. Només amb les dones, només amb el feminisme podem canviar les coses.

Davant d'aquestes agressions, MANIFESTEM:

-El rebuig total i absolut a la retallada de drets en salut sexual i reproductiva de les dones. Avortament lliure i gratuït. Perquè les dones decidim si parim o no parim. Les menors també tenen dret a decidir.

-La necessitat de l'accés lliure i gratuït als diferents mètodes anticonceptius; l'anticoncepció d'emergència, l'educació sexual i afectiva en tots els nivells de l'ensenyament, el qüestionament del model amorós, l'heterosexualitat obligatòria i el coit com a única pràctica sexual.

-La nostra repulsa a tot tipus de discriminació per orientació sexual i de gènere. Demanem que les dones lesbianes, bisexuals i transsexuals puguin visibilitzar-se i gaudir de drets en tots els àmbits de la societat, tant públics com privats per tal d'aconseguir una igualtat social plena i real.

-Denunciem que l'exclusió de la reproducció assistida de la sanitat pública a parelles de dones i a dones fadrines és un altre retrocés en drets relacionats amb la salut sexual i reproductiva. La imposició i l'integrisme d'aquest govern vol obligar unes dones a ser mares mentre que a altres les exclou del dret a conformar les seues famílies.

-La urgent necessitat d'una escola pública, laica i coeducadora que avanci en un model social basat en la igualtat, la pluralitat i el respecte a la diversitat.

-El rebuig a la múltiple discriminació que pateixen les dones, entre altres casos, de les minories ètniques o culturals, les pobres o en processos d'exclusió social, i les recloses en institucions socials o penitenciàries.

-La nostra repulsa a la criminalització de les dones que exerceixen la prostitució. Exigim la persecució de les màfies i proxenetes que exploten les dones i xiquetes i la implementació de polítiques públiques actives d'inserció sociolaboral perquè les dones puguen eixir d'aquesta situació.

-La denúncia de la múltiple discriminació de les dones amb diversitat funcional, física, psíquica i sensorial. Exigim que l'administració pública es responsabilitze tant de la cura com de proporcionar les distintes ajudes, com a ciutadanes, que necessiten totes les persones en situació de dependència.

-La urgent necessitat que l'administració pública promoga la igualtat efectiva i real entre dones i homes i s'eliminen els obstacles, rols i estereotips socials que ens impedeixen aconseguir-la. Reivindiquem la revisió del drets civils i demanem l'equiparació del drets individuals als familiars.

-La necessitat d'eradicar la divisió sexual del treball, per a garantir l'autonomia i la independència econòmica de les dones. Exigim el reconeixement del valor econòmic i social que aporta el treball domèstic, el repartiment equilibrat del treball remunerat i no remunerat entre dones i homes i que l'administració pública es responsabilitze de mantindre els serveis públics gratuïts i de qualitat necessaris per a aconseguir-ho.

-El dret de les dones a una vida lliure de violències masclistes en cap dels seus àmbits i formes. Demanem la implicació tant de l'administració pública com de tota la societat en la lluita per a la seua eradicació. Exigim als poders públics contundència en l'ejecució de les penes als maltractadors, el cessament de les retallades, la implementació de tots els mitjans i recursos necessaris per a la prevenció i tractament integral de la violència contra les dones i que aquesta siga considerada una qüestió d'Estat.

-La urgent necessitat de la participació de les dones en tots els processos de presa de decisions econòmiques, culturals i de tot tipus, perquè les dones tenim dret a una vida digna en una societat igualitària i justa.

-La denuncia cap a la situació a la qual s'enfronten cada dia les persones que, per diferents motius han d'abandonar les seves cases i les seves vides per a cercar refugi en altres països. Una situació d'extrema gravetat en la qual, una altra volta, son les dones i les xiquetes les que es porten la pitjor part. Les refugiades, dones i xiquetes, pateixen agressions físiques, explotació i abusos sexuals en tots els països al seu pas per Europa; així com els venen patint les dones mexicanes o africanes des de fa dècades. Exigim que la comunitat internacional respecte els tractats internacionals i les normes comunitàries i nacionals sobre migracions i refugi, garantint rutes de viatge segures i campaments lliures de violència cap a les dones.

El camí cap a la igualtat de gènere i justícia social només es possible amb el feminisme. Per això:

Sense feminisme no hi ha revolució

VISCA, VISCA, VISCA, LA LLUITA FEMINISTA!!!!

Moviment Feminista de València, 8 de març de 2016